

Arrest

nr. 69 038 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal, afkomstig uit Lakshmipur, Bangladesh. U woonde sinds uw geboorte in Lakshmipur. In 2004 werd u lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) en in 2007 kreeg u een functie binnen de partij. Op 3 februari 2010 werd er een valse rechtszaak tegen u opgestart in Bangladesh wegens poging tot moord. De klacht werd ingediend door J.A.(...), een lid van Awami League die de buurt terroriseerde. Hij bedreigde leden van de BNP en maande hen aan te stoppen met hun politieke activiteiten. Hij diende een klacht tegen u in omdat u dit niet deed. De feiten dateren van 29 november 2003. Op die datum werd J.A.(...)in elkaar geslagen door leden van de BNP. U wordt nu verdacht van die feiten. Daarom besloot u om op 7 februari 2010 Lakshmipur te verlaten. U verbleef

achtereenvolgens in Chittagong en Nazirpul. Ontertussen werd er op 20 februari 2010 een andere valse zaak tegen u opgestart wegens illegaal wapenbezit. Op 24 april 2010 verliet u Bangladesh. U nam een speedboot uit de haven van Chittagong en u werd zo naar een grotere boot gebracht. In Europa werd u opnieuw met een speedboot naar de haven gebracht. U kwam aan in België op 1 juni 2010. Op diezelfde dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsakte, de overlijdensakte van uw vader, uw familiekaart en een First Information Report.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat er twee valse rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh en dat u omwille van die rechtzaken Bangladesh diende te verlaten. U verklaart dat er twee rechtzaken tegen u lopen, één wegens poging tot moord en één wegens illegaal wapenbezit (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U hebt weinig kennis over deze zaken. U weet slechts van één van de twee zaken hoeveel verdachten er zijn in de zaak en wie deze andere verdachten zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U weet niet of er al uitspraken zijn voor de andere verdachten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U weet niet of uw advocaat de zittingen van de rechtzaken bijwoonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U weet niet wanneer de rechtbank voor het eerst samen kwam voor uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). En u hebt geen informatie over recente ontwikkelingen in de zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt in welke fase de rechtzaken zich bevinden antwoordt u tegenstrijdig. Eerst antwoordt u dat er niemand gearresteerd werd, en in hetzelfde antwoord verklaart u dat u het niet weet of er al iemand gearresteerd is. Even later verklaart u dat u nog niet gevraagd hebt of er al arrestatie gebeurd zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is merkwaardig dat u zo weinig kennis hebt over de rechtzaken gezien u een advocaat hebt in Bangladesh en u recent nog in contact stond met hem (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Bovendien hebt u ook nog steeds contact met uw familie in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U legt slechts één document voor in verband met de rechtzaken: het First Information Report van de zaak met betrekking tot de poging tot moord (groene map, punt 4). Dit document is slechts een kopie, en gezien uw gebrekkige kennis over uw rechtzaken hecht het CGVS weinig geloof aan de inhoud van het document. U legt geen Order Sheet voor waarin alle ontwikkelingen van uw rechtzaak genoteerd staan zoals de zittingen, uitspraken en een bevel tot arrestatie. Dit is merkwaardig gezien u een advocaat hebt in Bangladesh. U verklaart meermaals dat uw vader, die ondertussen stierf in april 2011 (groene map, punt 2), zich bezig hield met uw zaak, als verklaring waarom u zo weinig kennis en documenten hebt over uw zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, p. 7 en p. 12). Deze verklaring houdt weinig steek. Ten eerste, had u zich ook kunnen informeren over de zaken bij uw vader toen hij nog leefde, hij stierf pas een jaar nadat u Bangladesh verliet. Ten tweede, was het wel mogelijk om aan een kopie te geraken van het First Information Report. Dit wijst erop dat het wel mogelijk is om aan informatie te geraken. En ten derde, verklaart u zelf meermaals dat uw advocaat meer tijd nodig heeft om aan documenten en informatie te geraken (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en p. 12). Dit wijst erop dat uw advocaat wel toegang heeft tot informatie, anders zou u niet verklaren dat hij enkel tijd nodig heeft. Het argument dat uw advocaat meer tijd nodig heeft houdt trouwens ook geen steek. U bent al meer dan een jaar in België, u hebt tijd genoeg gehad om informatie op te vragen. U verklaart bovendien zelf dat u geen interesse toonde in de zaken en in het aanvragen van meer informatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit ondermijnt uw vrees.

U hebt geen enkele kennis over de documenten waarmee u reisde en over uw reisweg naar België. Volgens uw verklaring reisde u met een vals paspoort. U hebt niet gezien met welk visum u reisde, u weet niet onder welke naam u reisde en u verklaart zelf dat u helemaal niets weet over uw vals paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart dat u uw documenten onderweg nooit moest tonen omdat u tweemaal met een speedboot uit en naar de haven werd gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw paspoort werd al op de boot afgepakt, en u kreeg het daarna nooit meer terug (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Wanneer u geconfronteerd wordt met waarom u dan een vals paspoort nodig had antwoordt u dat u dat niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het is bevreemdend dat iemand die illegaal met de boot reist toch een vals paspoort nodig heeft. Alleen bij uw binnenkomst in Europa zou dit paspoort nuttig kunnen zijn, maar uw paspoort werd al op de boot terug afgepakt. U hebt geen enkele kennis over de boot waarmee u reisde: u kent de naam van de boot niet, u weet niet onder welke vlag de boot vaarde, u weet niet welke taal er aan boord werd gesproken of van welke nationaliteit de bemanning was en u weet niet of er al dan niet tussenstops werden gemaakt onderweg (zie gehoorverslag CGVS, p. 10).

Uw vaagheid en gebrekkige kennis over uw reisdocumenten en uw reisweg doen vermoeden dat u iets achterhoudt. Drie elementen versterken dit vermoeden. Ten eerste, verklaart u dat u niet wist dat u naar België kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is merkwaardig dat u na uw vlucht in België uitkwam en daar niets vanaf wist, terwijl u in 2006 al een studentervisum aanvroeg voor België (blauwe map, punt 1). Ten tweede, verliet u Bangladesh op 24 april 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is een maand en half voordat uw paspoort verliet (blauwe map, punt 1). Ten derde, u legt uw internationaal paspoort niet neer bij het CGVS. Deze optelsom van toevalligheden in combinatie met uw vaagheid en gebrekkige kennis over uw reisweg en reisdocumenten doet vermoeden dat u Bangladesh verliet met uw eigen documenten en bewust naar België reisde. Wat er ook van zij, u legt geen enkel argument of document neer dat het tegendeel aantoont.

U legt geen enkel origineel identiteitsdocument voor: geen identiteitskaart, geen internationaal paspoort en geen geboorteakte. Het enige identiteitsdocument dat u neerlegt is een kopie van uw nationaliteitsakte (groene map, punt 1). Dit document heeft weinig waarde gezien het een kopie is en gezien er geen foto van u opstaat. Bovendien spreekt dit document uw relaas tegen. De nationaliteitsakte is ook een bewijs van goed gedrag en zeden en bevestigt dat u nooit betrokken was in anti-staat activiteiten. Dit document werd uitgegeven op 22 maart 2010. Dat is een jaar nadat er twee zaken tegen u werden opgestart. Het is merkwaardig dat u in 2010 een dergelijk officieel document krijgt indien er twee zaken tegen u lopen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u zo weinig relevante originele documenten voorlegt, terwijl u wel de overlijdensakte van uw vader en uw familiekaart voorlegt zegt u dat u niet wist wanneer uw tweede interview zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het feit dat u pas documenten over uw identiteit en over uw problemen, die uw asielaanvraag kunnen staven, begint te zoeken wanneer u een uitnodiging krijgt voor een tweede interview ondermijnt uw vrees. Indien u echt geïnteresseerd was in uw problemen, dan had u dit al eerder gedaan. De overlijdensakte van uw vader toont enkel aan dat uw vader overleden is. De familiekaart geeft enkel zicht op de samenstelling van uw gezin.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook de materiële motiveringsplicht zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 19 juli 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bangla machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker begint met een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. En meent de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het

administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

Verzoeker klaagt de schending aan van het evenredigheidsbeginsel, meer bepaald een afweging van de bij het besluit betrokken belangen. Het evenredigheidsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid.

Verder voegt verzoeker elementen toe aan zijn relaas en stelt dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal niet de kans heeft gekregen dit te doen.

Deze stelling kan door de Raad niet gevolgd worden, aangezien bij het einde van een gehoor op het Commissariaat-generaal steeds aan de asielzoeker gevraagd heeft of hij nog iets toe te voegen heeft. Verzoeker antwoordt op deze vraag: *“Als u een bewijs wilt, kan ik dat in twee of drie maanden”*. Verzoeker heeft dus duidelijk de mogelijkheid gekregen om zaken toe te voegen.

Verder stelt de Raad ook vast dat deze nieuwe elementen niet van dien aard zijn om de bestreden beslissing tegen te spreken. Zij betreffen enkel verduidelijkingen en extra details van het originele asielrelaas.

Verzoeker gaat vervolgens één voor één in op de afzonderlijke motieven die de bestreden beslissing dragen. De Raad merkt op dat verzoeker hierbij geen concrete argumenten aanbrengt waarom de motieven niet volstaan.

Het louter tegenspreken van de conclusies de commissaris-generaal trekt uit verzoekers relaas, is niet van dien aard de bestreden beslissing te weerleggen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De commissaris-generaal vindt het niet geloofwaardig dat er in Bangladesh twee rechtszaken zouden lopen tegen verzoeker, aangezien hij zeer slecht op de hoogte blijkt te zijn van de stand van zaken in deze gerechtelijke procedures. Verder stelt de bestreden beslissing dat het feit dat verzoeker pas documenten begint te verzamelen bij de uitnodiging voor zijn gehoor op het Commissariaat-generaal zijn vrees voor vervolging ondermijnt. Ook vindt de commissaris-generaal dat verzoeker zeer vage en onnauwkeurige verklaringen aflegt over zijn reisweg en reisdocumenten. Ten slotte stelt de bestreden beslissing nog dat de kopie van de nationaliteitsakte die verzoeker neer heeft gelegd zijn relaas tegensprekt, daar dit ook een bewijs van goed gedrag en zeden is en dit document uitgegeven is op 22 maart 2010. De rechtszaken tegen verzoeker waren toen al een maand lopend.

Verzoeker verklaart dit door het feit dat het zijn vader was die hem vertegenwoordigde voor de rechtbank. Deze is overleden bij de aanvang van de tweede procedure, daarom heeft verzoeker voornamelijk informatie omtrent de eerste zaak. Verzoeker stelt verder dat zijn advocaat in Bangladesh actief weigert om tussen te komen in het proces, aangezien het politiek geladen is en de advocaat represailles vreest. Volgens deze advocaat in Bangladesh heeft het ook geen zin om tussen te komen in het proces, omdat het toch een schijnvertoning is. Daarom heeft verzoekers advocaat in Bangladesh hem uitdrukkelijk aangeraden om zijn land van herkomst te verlaten. Verzoeker wijst er ook op dat, door het feit dat het proces politiek geladen is dit noodzakelijkerwijs leidt tot vertragingen in de behandeling van de zaken. Verzoeker wil nog eens benadrukken dat hij enkel formeel nog een advocaat heeft in Bangladesh. Verzoeker stelt verder dat het contact dat hij met zijn familie heeft tot een minimum beperkt is. Zijn familie wordt ook door leden van de Awami League onder druk gezet, zodat verzoeker terug naar zijn land van herkomst zou terugkeren. Daarom vindt verzoeker het te gevaarlijk om van zijn familie te eisen verdere informatie te verzamelen. De rest van zijn familie is ook niet politiek actief en verzoeker wil hun niet meesleuren in zijn politieke problemen.

De Raad is van mening dat de verklaring van verzoeker dat zijn advocaat weigert mee te werken niet overtuigt. Het is een a posteriori verklaring die strijdig is met hetgeen hij voorheen gesteld heeft. Verzoeker verklaart op het Commissariaat-generaal dat hij één week geleden nog contact had met zijn advocaat (gehoor Commissariaat-generaal p. 2). Verzoeker stelt verder dat zijn vader de documenten heeft verzameld met behulp van zijn advocaat (gehoor Commissariaat-generaal p. 7). Verzoeker heeft dus eerder verklaard dat zijn advocaat wel actief meewerkte. Het betreft een belangrijk argument dat zou verklaren dat hij niet de door het Commissariaat-generaal gevraagd bewijzen van zijn rechtszaken kan voorleggen en raakt de kern van zijn asielrelaas. Derhalve ondermijnt het de geloofwaardigheid van zijn hele asielrelaas.

Verzoeker is reeds op 1 juni 2010 in België aangekomen. Hij heeft meer dan een jaar tijd gehad om alle mogelijke informatie en documenten bij elkaar te zoeken om zijn asielrelaas te ondersteunen. De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker niet de inspanningen geleverd heeft die van een asielzoeker verwacht kan worden om dit te doen. Verzoeker kan dit zoals hoger reeds vermeld niet verklaren door te stellen dat zijn advocaat weigerde mee te werken. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS, nr. 163.364 van 10 oktober 2006).

Verzoeker geeft wel een verklaring waarom de nationaliteitsakte geen melding maakt van de zaken die nog tegen hem zouden lopen, aangezien hij nog niet veroordeeld was bij de uitgifte van deze akte. De commissaris-generaal vond het wel niet aannemelijk dat hij dit document zou verkrijgen in het geval dat er meerdere zaken tegen hem opgestart zijn. Verzoeker stelt dat dit op lokaal vlak afgeleverd werd door een persoon van zijn partij. De Raad meent dat dit een overtollig motief is.

Verzoeker weerlegt de vaststellingen uit de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers reisweg en reisdocumenten niet. Hij geeft alleen een verklaring waarom hij weinig of niets weet over het schip waarmee hij reisde. Wat het valse paspoort betreft stelt hij dat dit hem uitsluitend gegeven werd om door de havencontrole voor arbeiders te raken, onmiddellijk daarna werd het afgenomen. De bestreden beslissing stelt: *"(...)Uw vaagheid en gebrekkige kennis over uw reisdocumenten en uw reisweg doen vermoeden dat u iets achterhoudt. Drie elementen versterken dit vermoeden. Ten eerste, verklaart u dat u niet wist dat u naar België kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is merkwaardig dat u na uw vlucht in België uitkwam en daar niets vanaf wist, terwijl u in 2006 al een studentervisum aanvraag voor België (blauwe map, punt 1). Ten tweede, verliet u Bangladesh op 24 april 2010 (zie gehoorverslag*

CGVS, p. 10). Dit is een maand en half voordat uw paspoort verliep (blauwe map, punt 1). Ten derde, u legt uw internationaal paspoort niet neer bij het CGVS. Deze optelsom van toevalligheden in combinatie met uw vaagheid en gebrekkige kennis over uw reisweg en reisdocumenten doet vermoeden dat u Bangladesh verliet met uw eigen documenten en bewust naar België reisde. Wat er ook van zij, u legt geen enkel argument of document neer dat het tegendeel aantoonst.(...)" De verklaringen van verzoeker overtuigen niet.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Het middel is niet gegrond

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en heeft zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn asielaanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf.
door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS